

عنوان مقاله:

بررسی کاربردی جنبه های مختلف مدیریت نوآوری در نظام تعلیم و تربیت

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی مطالعات میان رشته ای علوم بهداشتی، روانشناسی، مدیریت و علوم تربیتی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

ایمان کلانی - ۱ - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه پیام نور واحد عسلویه

شجاع الدین رضوی - کارشناسی ادبیات عرب دانشگاه فرهنگیان پردیس شهیدبهبشتی تهران

صاحب نژادحسینی - کارشناسی ارشد مهندسی مکانیک دانشگاه آزاد واحد مجلسی اصفهان

هاشم خالدی - کارشناسی ارشد حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

باسمه موسوی پور - کارشناسی ارشد فیزیک حالت جامد دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

امروزه مساله ی تغییر و تحول یکی از مسایل بسیار مهم و حیاتی است که سازمان های کنونی خصوصا آموزش و پرورش درگیر آن بوده و بقا و دوام خود را وابسته به آن می دانند، لذا راهکارهایی لازم است تا مدیران و کارکنان هر سازمان نسبت به پذیرش تغییر و نوآوری جدید در نظام تعلیم و تربیت مقاومت کمتری از خود نشان داده و تغییرات مفید و اساسی را به راحتی بپذیرند. از سازمانهایی که امروزه بیش از سایر سازمان ها در زمینه پرورش خلاقیت و نوآفرینی مسئولیت دارند، سازمان آموزش و پرورش است زیرا آموزش و پرورش زیر بنای اصلی و عمده ی شخصیت و دیدگاه های مردمی و رشد ابعاد وجود آدمی است. نقش مدیران و معلمان با توجه به وظایف و فعالیت های مختلف خود در مدرسه در رشد خلاقیت و نوآوری با اهمیت و اساسی می باشد. تغییر سریع جوامع به علت دانش و تکنولوژی، تغییر نگرش ها و نیازهای مردم، تغییر در روابط انسانی، و تغییر در تمام جنبه های زندگی و تمدن سبب پیدایش تغییرات زیادی در سازمان ها شده است. به علت همین تغییرات سریع، ضرورت ایجاد تغییر و نوآوری در نظام تعلیم و تربیت شناخته شده است و هیچ مدیری نمی تواند به مدت طولانی نسبت به نوآوری بی توجهی نشان دهد و واقعیت این است که وجود تغییر در مدارس مشهود است و مدیران باید با شهامت، نوآوری ها را بپذیرند و بدانند که هستی نظام آموزش و پرورش وابسته به تغییر و نوآوری است. با این حال مخاطبان نوآوری های آموزشی، از مسئولان آموزش و پرورش گرفته تا مدیران، معلمان و حتی اولیای دانش آموزان و خود آنان، به دلایل ناشناخته، آمادگی نداشتن، ضرورت پیش گرفتن برخوردهای خلاق و مانند آن، در مواجهه با نوآوری های آموزشی دچار چالشهایی هستند که بایستی برطرف شود. همه افرادی که طرفدار نوآوری آموزشی هستند معتقدند که نوآوری های امیدوارکننده ای باید برای دانش آموزان برنامه ریزی نمایند و آنها را، پرورش دهند و مقیاس بندی کنند تا به تحقق حق هر کودک برای یادگیری کمک کنند. پژوهش حاضر به ضرورت نوآوری در نظام تعلیم و تربیت و چالشهای موجود در مدیریت آن می پردازد و در این راستا از نتایج مطالعات انجام شده قبلی استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

نظام تعلیم و تربیت، نوآوری در آموزش، مدیریت نوآوری، فناوری های نوین.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1622984>

